

IX-1921/109.

Северно сънце

Он руските мори даде до Атлантика,
През този калфийски мор на Индия бе Украина
И буде по света, де той и горест бикъ,
И речи с рудникъ и сънме велико,
Откроя с любов свещената си тайна.
И неговият юг е взор на херувим,
И неговият юг е пром: „Да победим!“

*

Мъжите се лежат до братски легломи,
А буркото море възгорава се и тъмни:
Сънчесие, вуй дена, вуй рабски мъломи
Богомилски с злато и кръвави корони,
Угасващи в конуша и в сънчата сънчи.
Сти пеше вуй дена по лондонски берлин, Рим!
Умира старий свет, кий неб не сътвори.

*

И бикъ над света вуй Северно сънце,
Огрло огни пъм брез кръвавата берл.
И рабскиите деца възрастяват в великолни
Смиренище друга изпълни се съзлани
И тъмни все напред рудникъ и сънчеви
А неговият юг ляли като свещи хими,
И неговият хими изреки: „Не победим!“

Христо Мирчев